

havn, er fastsat i Henhold til og i Forhold til de Driftsudgifter, der haves i Øjeblikket, men i Gaar har Arbejdsgiverforeningens Medlemmer godkendt den Overenskomst, som ogsaa vedrører de i Brødfabrikkerne beskæftigede Arbejdere, og der er en til Vished grænsende Sandsynlighed for, at Svende o. s. v. vil følge efter med Krav om højere Løn. Deraf vil følge, at alle Produktionsudgifter vil stige, og deraf bør saa atter følge, at enten maa Rugbrødsprisen i alt Fald for Københavns Vedkommende forhøjes eller Rugprisen nedsættes. Jeg mener, at det er nødvendigt at gøre opmærksom herpaa allerede nu. Der staar i Lovforslaget, at denne Pris foreløbig kun skal regnes for Vintermaanederne, men Spørgsmaalet vil jo kunne blive akut, før Vintermaanederne er gaaet.

Det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) omtalte i Gaar i en noget mærkelig Forbindelse med Rugbrødspriserne, at der var nogle københavnske Bagere, som i 1918 havde haft en noget større Fortjeneste end i 1913. I og for sig behøvede jeg vel ikke at svare paa dette, da den højtærede Indenrigsminister paa en vis Maade har svaret derpaa, og da den ærede Ordfører for det radikale Parti ligeledes har svaret paa det, idet begge har fremhævet den Produktionspris, som er lagt til Grund. Jeg synes dog, det er meget mærkeligt, naar der er Tale om Rugbrødsprisen, at ville fremdrage, at en Del Bagere, som ikke har andet med Rugbrød at gøre end at forhandle det, har haft større Fortjeneste i 1918 end i 1913. Vedkommende Forhandlere har maaske solgt 10 000 Brød mod en Forhandlerrabat af 2 Øre mere, saa de derved har haft en Merindtægt af 200 Kr. At fremdrage dette og nævne disse Fintbrødsbageres højere Indtægt nu i Forhold til 1913 forekommer mig at være ganske meningsløst. Jeg kunde lige saa godt fremdrage en Del Gaardejere, som har haft større Indtægt i 1918 end i 1913; det vilde have lige saa meget og lige saa lidt med Rugbrødsprisen her i København at gøre. Jeg maa dog yderligere sige vedrørende Rugbrødsprisen, at da Rugbrødsfabrikanterne har tvungen Bogføring, og Bøgerne er fremlagte for den overordentlige Kommission, som har gennemgaaet det hele, maa jeg i høj Grad paatale, hvad det ærede Medlem før udtalte, hvis jeg hørte og forstod det rigtigt, idet jeg forstod, at han udtalte, at han maatte paatale, naar en hel Stand puttede Myndighederne Blaar i Øjnene. Hvis det

ærede Medlem sagde saadan, saa maa jeg i høj Grad paatale det, da Bagernes Organisationer ikke paa nogen Maade har puttet Myndighederne Blaar i Øjnene.

Vedrørende Sukkerprisen ser vi nu, at den højtærede Minister gaar med til at foreslaa Prisen paa Sukker til Husholdningsbrug forhøjet til 48 Øre pr. kg. Det var det, jeg for ethalvt Aar siden foreslog, at man skulde gøre. Hvis den højtærede Minister den Gang var gaaet med til det, vilde vi ikke nu have haft de 3 Mill. Kr.s Underskud for Sukkerets Vedkommende, som han nu meddeler os, der er blevet. Hvad Industrisukkeret angaar, saa er det jo Meningen, at det skal sættes op til 1 Kr. 40 Øre pr. kg, og denne Pris skulde efter Forslaget være gældende indtil Januar Maanedes Udgang. En saa stærk Forhøjelse, fra 88 Øre til 1 Kr. 40 Øre, altsaa en Forhøjelse af 52 Øre pr. kg, vil selvfølgelig medføre en forøget Pris for de Varer, der produceres deraf. Forsaavidt vil Industrien altsaa ikke have noget at beklage sig over. Men jeg har allerede ved en tidligere Lejlighed gjort opmærksom paa, at der kan opstaa den Mulighed, at Varer, som væsentligst er producerede af Sukker, kan blive indført hertil fra Udlandet paa en saadan Maade, at Tolden ikke svarer til Forskellen mellem Verdensmarkedets og vor Pris. Jeg vil derfor bede den højtærede Minister være opmærksom paa Verdensmarkedets Pris, saaledes at disse Industrier ikke bliver overfløjet af Udlandets Industri paa dette Omraade.

Pinstrup: De faa Bemærkninger, jeg skal gøre, slutter sig udelukkende til Bestemmelsen om den kommende Flæskeordning, altsaa Lovforslagets § 4. Før Krigen udførte vi af Bacon, altsaa til England alene, op imod 150 Mill. kg, repræsenterende over 1 Million Stykker Svin og repræsenterende en Værdi af over 160 Mill. Kr. Hvis vi havde en saadan Udførsel af Flæsk nu, vilde det betyde en Indtægt til Landet af ca. 400 Mill. Kr. Det er kendt, hvorledes vor Svinebestand under Krigen er gaaet ned fra 2½ Million Stykker til — da den var lavest — ½ Million Stykker; nu er den en lille Smule større. Følgelig er Forholdet nu det, at vi ikke har noget Flæsk at udføre. Jeg mener, at det er overmaade vigtigt for os at faa denne Produktion hjulpet i Gang igen. Det er vigtigt af flere Grunde. Det er vigtigt for at skaffe Indtægter. Det er vigtigt især for Husmændene, men ogsaa for Gaardmændene,